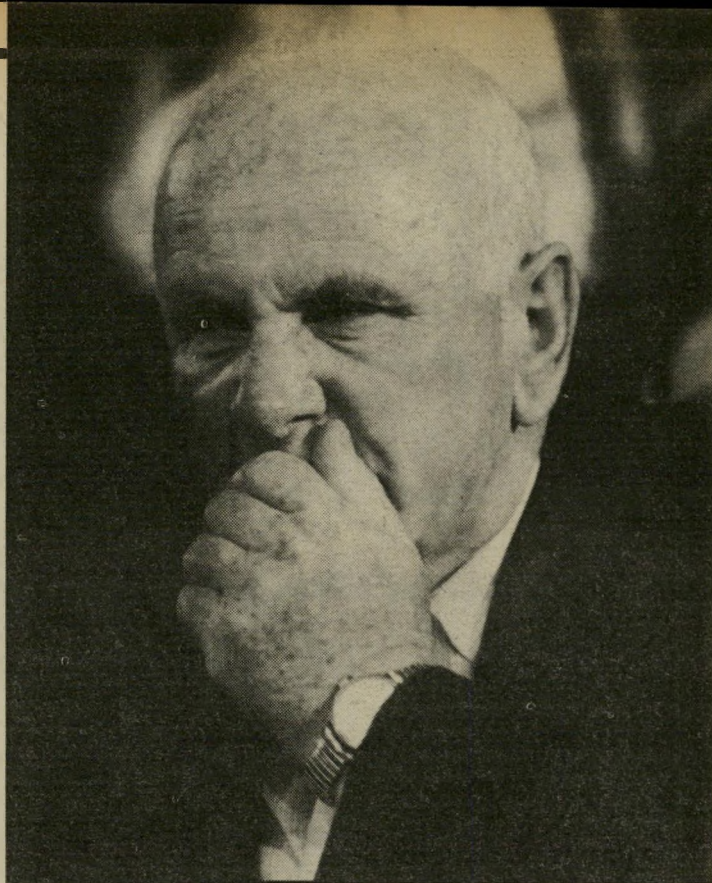

הוא התכונן למנות שוב את עוזרו החשוד — איך פעל מנגנון הרמייה באיצטלה לאומית — רק במיקרה הגיעה המישטרה למה שהגיעה — האם תמשיך עד הסוף?

סגן-שר דקל אח קבלן

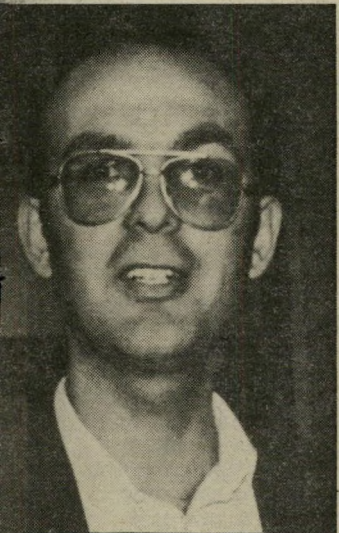
דקל בתור הבייצה

עזרת המצב של סגן שר הביטחון הטרי, מיכאל דקל, אינה יודעת כנראה גבולות. ערב מעצרו של אבי צור עמד דקל למנותו פעם נוספת לעוזרו לענייני התחלואות. דקל וצור האמינו שמינוי מחודש ימנע כנראה את התקדמות חקירת המישטרה בהונאת הקרקעות כגדה המערבית. זריותם של החוקרים, שעצרו בחיפזון את צור, שיבשה את המהלך. המעצר שיבש גם את חשבונם של ראשי חרות שקיוו כי מינוי החפזו של דקל כסגן שר הביטחון יעצור את גלגלי הטיפול המישטרה במירמת הענק.

כאשר התברר כי המישטרה אינה נרתעת, ושני עוזריו של דקל נעצרו והוחשדו בחשדות חמורים ביותר — קבלת שוחר אישי ומיפלגתי תמורת הוצאת מיסמכים כוזבים על הקמת ישובים — החל הליכוד במסע מרוכז

חשוד צור אירועים נוצצים

חשוד מלכה אצל חיים קורפו

של שטיפת-מוח, שכראשו עמדו סגן שרהחוקר, רוני מילוא, וח"כ חרות חיים קופמן.

ראשית, טענו דוברי הליכוד, שעיס קות-הקרקע בגדה המערבית טיבען להיות בלתי-חוקיות, ושריח של שוחר חייב לדבוק בהן. אך פרשת המירמה הפעם אינה רק נגד ערבים. המרומים העיקריים הם אלפי — ואולי מאות אלפי-יהודים, שנמכרו להם אוויר צח באלפי-דולרים.

שנית, מייד עם הפניית זרקורי החקירה לכיוון הפוליטי קפצו מילוא וקופמן מעורם והצביעו על מירמת שבהם קשורים אנשי המערך. הכוונה למה שמכונה פרשת רודר בלאס (ראה מיסגרת), עיכובים בחקירת תיק יעקב לוינסון ואי-טיפול בחשדות כלפי בנק

נגד בלאס. החוקרים התעקשו לחקור אותו על השוחד שהוא עצמו קיבל מבלאס. על הקשרים בין עינבל לבלאס הם לא רצו לשמוע. בלאס עצמו נחקר בעדינות מופרזת. הש- מועה אומרת שיותר ממה שהוא נשאל הוא סיפר על דברים שידועים לו ושהתק"ם מעורב בהם.

באופן מוזר ביותר, כל מי שנגע בפרשה, מצא עצמו נגע.

פז, שיואשם בקרוב בקבלת שוחד מבלאס, מבלי שנותן השוחד יועמד לדין, הופתע לגלות בוקר אחד במעריב צילום של הווילה שהוא בונה בכפר-סבא. הרמז היה ברור. הוא ירד למחתרת.

שותפו בחברת הביטוח שדמה מיכה גוטשטט, שנעצר, מסר עדות מאוד לא צפויה במישטרה. מדבריו עולה כי נקשר קשר זדוני בינו לבין פז נגד עינבל. למה? ככה!

איש-כספים מרכזי של קיבוצי האיחוד, אריה ליאור מקיבוץ בחן, פטרנו של פז, צולם ליד חלפני כספים במאה-שערים, ומישהו דאג שצילומיו יפורסמו בעמוד הראשון של חדשות.

ביום גילוי המעילה בבנק צפון-אמריקה, לפני חודש וחצי נתגלה רימון-ריסס

מיסתורי במכוניתו של עורך-הדין התל-אביבי משה בלטר, העוסק בתחום מיספטי-ביטוח. אין לו אויבים, והמישטרה לא הצליחה לגלות מי הטמין את הרימון. לידו ישב בזמן הנסיעה יוחנן וינר, שהוא אחיו של בן-ציון ("בנצי") וינר. אלוף-מישנה בקבע בן דגניה, מיריבו המרכזיים של עינבל, בלטר עזר רבות לקיבוצניקים שחשפו את הקשר בין בלאס ועינבל.

האם היה קשר בין עובדה זו והרימון? מי שחשב שאכן כך הוא דווקא בלאס. מאז האירוע הוא מוקף בשומרי-ראש, שרידי מיישרד האבטחה שהקים, קדט. מיישרד זה היה מעוניין, בין השאר, לרכוש את מיישרד החקירות א.מ.ן. שאחד משותפיו, מאיר מלבסקי, ניהל את החקירה של חברי דגניה נגד עינבל ובלאס.

שליחו של בלאס לעניין זה, עורך-הדין צבי וולף, לא הצליח במשימה.

בלאס, שבבוגרפיה שלו חסרות כמה שנות-שרות בצה"ל, ממתין תיק אחר בפרק-ליטות בעניין אי-דיווח אמת על אחזקותיו בבנק הסנטו — תיק שהרשות לניירות-ערך העבירה לידי הפרקליטות. סיכסוכי הכספים עם התק"ם, שבו מעורב בנק דיסקונט. עומד להסתים בהסכם משולש.

התחושה היא שפרשת בלאס האמיתית לא נחקרה כלל. על גבולותיה והיקפה חלוקות הדיעות.

עינבל גם היה מקור המידע, לדברי פז ואחרים, שבלאס העביר כספים למיפלגת העבודה. אחר-כך יוחס מידע זה גם לעדי אמוראי, היום סגן-שר-האוצר ובעבר יועץ אד-הוק לבלאס, ולעוד שלושה עסקני מיפלגה מכובדים.

מילוא עירבב מתוך חוסר הבנת החומר, בין כמה דברים: תרומות אישיות של בלאס לאל"ף — עמותת אזרחים למען פרס — ובין פרשיות התק"ם המסועפות. הוא טען שהעניין הראשון לא נחקר דיו, אך האמת היא שהוא מעולם לא היה נושא החקירה. מה שאמור היה להיחקר ביחידה הארצית לחקירות הונאה היה החשד לשיחוד בתק"ם.

לא נעים, אבל זו עובדה. החקירה המישטרית בענין מוזמה ובזבזה, האשם המרכזי בכך הוא דויד ליבאי, ח"כ העבודה שמונה להיות בורר מיוחד. כתוצאה מחקי-רותו שהתמשכו מעבר לזמן המתוכנן, התברר לבלאס ולעינבל מה יש לפז נגדם, פז לעומת זאת, לא ידע מה מכינים לו השניים בחשאי. אחר-כך הועבר התיק למישטרה.

כולם נפגעו

בראש צוות-החקירה הועמד החוקר המנוסה יעקב גרוסמן. הוא עוד לא הספיק להתאושש ממותו של נחקר אחד שלו, מיכאל אלבין, וכבר נוטרל מחקירת פרשת בלאס. מישהו ביטל לו סירחון קטן. חוקר פרטי תל-אביבי מתוחכם, בני פרלמן, שגם הוא הועסק בהתחקות אחרי בלאס, נעצר בחשד שניסה לטחוט מישהו. במהלך הח-קירה במחוז בתל-אביב דאג מישהו להפיץ שגרוסמן הפעיל את פרלמן.

בסופו של דבר התברר שהעניין הוא עורבא פרח, אך גרוסמן חזר אל עצמו רק בשלב מאוחר.

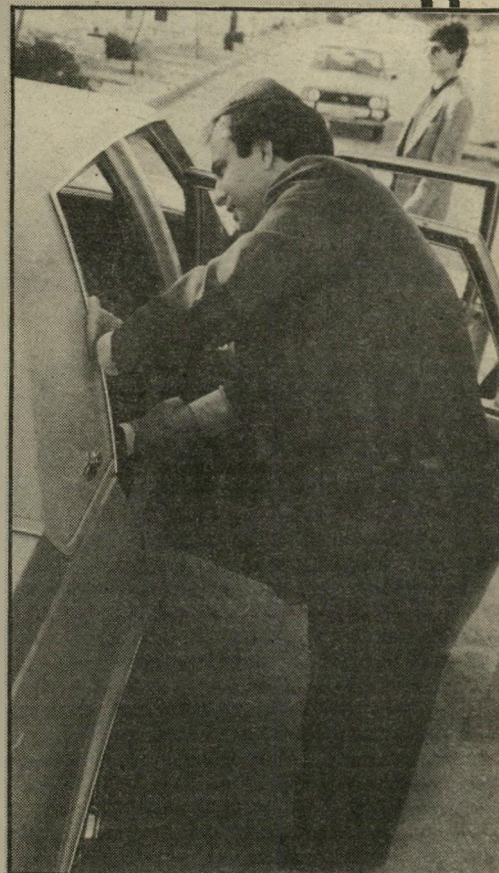
עינבל מיהר לצאת לארצות-הברית. כשלא ברור מדוע בכלל הוחזר לו דרכונו, אתו, בת קיבוץ דגניה, הצטרף אליו בקרוב.

בן קיבוץ דגניה ששמע את עינבל מספר על עלילות בלאס וקשריו, הציע למישטרה למסור עדות. רק אחרי לחץ הוא הוזמן לחקירה, שבמהלכה תקפו אותו החוקרים וצעקו לו: "הרגתם סגן-אלוף בצה"ל!" הכוונה היא לעינבל. העד המזועזע שלח מיכתב ליורם גונן, מפקד היחידה, וזה השיב לו שהוא, העד, השתמש בפרובוקציה כדי לחמם את החוקר רים. גרוסמן, אגב, לא השתתף באותה גביית עדות.

פז עצמו לא יכול היה למסור חומר מרשיע

התפרצותו של רוני מילוא, שזעק השבוע כי המישטרה אינה חוקרת את העברות הכספיים של דויד בלאס למיפלגת-העבודה, החזירה לכותרות את הפרשה שהכל מנסים לשכוח ולהשכיח.

סגן שר-החוץ גרם לשני בכירים, שר-המישטרה חיים בר-לב ומפכ"ל המישטרה דויד קראוס, להתייחס לפרשה ולומר שבלאס לא יועמד כנראה לדין, ואם יועמד מישהו לדין הרי זה הקיבוצניק מעין-חרוד נחום פז, שהחשיד קיבוצניק אחר, אליעזר ("לייזר") עינבל מדגניה, שקיבל כביכול שוחד מבלאס, כדי להלות לו כסף של התק"ם ללא ערבויות מספיקות.

בלאס לוחץ את ידו של שימועין פרס שומר-ראש